

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Pastuszko

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu D. B.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z udziałem Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

(k.b.)

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski

UZASADNIENIE

Pismem z 6 czerwca 2025 r. (data nadania w areszcie śledczym), D. B. (dalej: skarżący) złożył protest wyborczy, w którym domagał się stwierdzenia nieważności wyborów prezydenckich, które zostały przeprowadzone 1 czerwca 2025 r. W proteście skarżący podniósł szereg zarzutów dotyczących domniemanego ataku terrorystycznego na Polskę, interwencji militarnej obcego wojska, a także swoje przemyślenia dotyczące sądów, trybunałów, organów

państwowych i międzynarodowych, jak również partii politycznych na polskiej scenie politycznej.

Prokurator Generalny, ustosunkowując się do protestu, wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej również wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

W świetle art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: k.wyb.) protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się: 1) przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Jednocześnie, w myśl art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest zatem takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw przeciwko wyborom lub naruszeń przepisów kodeksowych dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 14 listopada 2023 r., I NSWR 46/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19). W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że protest jest środkiem procesowym o indywidualno-konkretnym

charakterze. Oznacza to, że protest nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, czyli stawiać zarzutów o charakterze ogólnym. Jego przedmiotem mogą być tylko zarzuty, które skarżący jest w stanie udowodnić (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2020 r., I NSW 3061/20). Niewskazanie zarzutów i dowodów jest uchybieniem formalnym protestu wyborczego, które skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2019 r., I NSW 191/19).

Analiza treści protestu wyborczego wniesionego przez skarżącego prowadzi do wniosku, że nie spełnia on wskazanych wyżej wymogów formalnych. Skarżący nie sprecyzował bowiem żadnych zarzutów, które mieściłyby się w ramach zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw przeciwko wyborom lub naruszeń przepisów kodeksowych dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, o których mowa w art. 82 k.wyb. W proteście skarżący podniósł bowiem wyłącznie szereg nieskonkretyzowanych zarzutów dotyczących domniemanego ataku terrorystycznego na Polskę, interwencji militarnej obcego wojska, a także swoje przemyślenia dotyczące sądów, trybunałów, organów państwowych i międzynarodowych, jak również partii politycznych na polskiej scenie politycznej. Oznacza to, że wniesiony przez skarżącego protest jest obarczony brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie mu biegu, a zarazem niepodlegającym konwalidacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 322 § 1 *in principio* k.wyb., postanowił jak w sentencji.

(k.b.)

[r.g.]

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski